

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Ada[m] hu[m]ani generis patre. Cap[itulum]. ij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

inānū genus a primo parēte vsq; ad xpi aduen-
tum per decursus quinq; etatū. ⁊ sicut illi sexta
gesimo anno sunt liberati: sic ⁊ nos in sexta mū-
di etate. ⁊ sicut adhuc in colligendo sarcinulas
laborauerūt: sic ⁊ nos etiā liberati in mandato
rū adimpletione laboramus. Sed cū ad patriā
peruentū fuerit: ois labor cessabit: ⁊ gloria per-
fecta erit: ⁊ duplex allā cātabim⁹: q; aīa ⁊ cor-
pore duplici gloria vestiemur. ¶ In hoc ergo
exiliū tpe ecclesia multis tribulationib⁹ pressa
⁊ fere in barathro desperationis posita ab alto
trahens suspiria: clamat in officio. Et cū de
rūt me genitus mortis ⁊c. ostendens sui tribula-
tionē: ⁊ pro miseria contracta: ⁊ pro duplici pe-
na inflata: ⁊ pro culpa cōmissa. Qui tñ in epi-
stola ⁊ euāgelio ne desperet proponit triplex
remediū ⁊ triplex premium. Remediā sunt: vt
in vinea aīe sue laboret abscondendo peccata.
In stadio vite currat per penitentie opera. Et
viriliter in agone pugnet contra diaboli tenta-
mina: q; laborati dabit denarios: currētī bra-
uiū: ⁊ pugnati corona. ¶ Et q; tēpus istud de-
ulationē nostrā significat: que incipit a propla-
sto: merito hoc tpe liber geneleos legit: in quo
denario priorū parentū facta per peccatū res-
colit. Et q; in hebdomada septuagesime p̄se
etatis tēpora recolunt: merito sanctorū patrū
p̄ime etatis gesta immediate subiūciunt: eo q
eorū obitus dies penit⁹ scripti nō reperit̄ur.
Quāuis de primo hominū adā quidā codices
videant expr̄mere: q; eodē in anni circulo die:
quo secūdus adā fuit de femina virgine incar-
natus. s. viij. kalē. aprilis. Quo etiā die sicut ⁊ se-
cūdus adā: post. xxvij. etatis sue annos fuit in
carne passus: sic ⁊ eodē die primus adam post
cccccccxx. annos sue creationis fuisset per
mortē corporaliter resolutus. Quo etiā die vo-
lūt ad litterā: abel iustū a cayn fratre per inu-
diā interfecit. Sed q; hec est autērico quoquā
volumine nullā obtinent auctoritatē. Merito
gesta patrū hui⁹ p̄ime etatis eo tpe ponimus:
quo eorū vite decursus ad litterā ⁊ acta cōmes-
moram⁹. ¶ Et notandū q; licet non oēs sancti
p̄ime ⁊ secūde etatis in libro generis specialr
nominati in sc̄orū patrū catalogo ex textu sa-
cre pagine reperiant ascripti: vt pote cū de pri-
ma etate solus abel in euāgelio: ⁊ de eadē sol⁹
enoch ⁊ de secūda solus noe in ecclesiastico no-
minant̄ vt iusti. Eteris tñ in eisdē etatis spe-
cialr expressi: vt dicit iosephus triplici ratione
in sanctorū numero sunt conterri. ¶ Primo q;
per eorū generationē deuenit ad abrahā: qui ex
oibus gentibus solus electus intrantū deo pla-
cuit: q; inter oēs hoīes signū circūcisionis acce-
pit: vñ nec credēdū dicit: deū permisisse tantū
patrē ex alioq; reprobati hoīs semine. ppaga-
ri. ¶ Secūdo q; vsq; ad tertiā etatē: nulla pres-
cesserat idolatria propter quā patres illi a veri

del cultu potuissent diuelli. Et si in alijs aliquā
do vel leuiter deliquissent: eorū omīssa facilius
per penitentiā laxabant. Non em̄ nisi ad sol⁹ na-
turalis legis obseruantia erant obligati nulla
lege scripta adhuc homini imposita. ¶ Tertio
q; longissimas etates transigentes abnepotes
⁊ trinepotes etiā cum abauis ⁊ triauis in euo
cōcurrēbāt: qd q; eorū p̄genitores erāt scripsi-
mi: horū exēplis ⁊ doctrina formabant: vñ nec pu-
randū est illos a lege nature declinare: quā ara-
uos: ⁊ deinceps oēs succedentes ad vngū cer-
nebāt obseruare. Hanc igit opinione assecut⁹:
duarū p̄marū etatū patres in generis notatos:
per quos ad abrahā p̄ogenē deuenit sanctoꝝ
catalogo inferēdos nō immerito fore decreuit.
¶ De sc̄to Adā hūani generis patre. Cap. ij.

Dam totius huma

ni generis pater sicut fuit pri-
mus hominum: sicut primus cre-
ditur esse sanctorum. Nam licet
inobediēte peccato diuini mā-
dati transgressor grauissime de-
liquit: peccatū suū tamē desens adeo p̄ pe-
nitentiā deleuit: q; veniā in xpi morte futura
p̄destinata a seculis meruit: ⁊ mortuus nulla
purgationis pena dignus fuit. Nō em̄ minus ⁊
petrus xpm negādo peccauit: qui tñ culpā ⁊ la-
chrymis contriuit: ⁊ remissione consecuta nec
sanctitatē amisit. Quod autē adā sanctus fue-
rit ex eo maxime credit: q; in horto sepulture
disce tumulatus: cū xpo resurrexisset perhibe-
tur: ⁊ vna cū ceteris ipsius resurrectionis testi-
bus: beata in eternis sedib⁹ immortalitate ve-
stiri: vt dicit hieronymus. ¶ Adā ergo in prin-
cipio mūdi in cōsumatione omnīū creaturā
ab opifice summo de limo terre corporeis mē-
bris in agro damasceno format⁹: ⁊ aīa rationali
ad dei imaginē ⁊ similitudinē p̄ducta spirita
liter inspirat⁹: oibus aīantib⁹ acris aque ⁊ ter-
re dñator preposuit est. Quib⁹ etiā oib⁹ tubere
deo noīa imposuit: ⁊ ex illis nullū sibi simile fo-
re cognouit. Deinde trāstulit eū deus in para-
disum voluptatis quē plantauerat ab initio: vt
operaret ⁊ custodiret illū. Et ne minor esset fe-
licitas ne consore careret: q; sine socio nulla
est iocūda possessio: fecit dñs eū de costa ade-
domicētis in paradiso: vt esset homini in adiu-
torij: nedū ad societatis solatiū: sed etiā ad p̄-
pagande prolis obsequiū. Tūc Adā propheti
co spiritu ⁊ iura matrimonij statuit: ⁊ multa de
christo ⁊ ecclesia cōinge prophetauit. Quibus
deus legem imposuit: ne comederent de ligno
sciente boni ⁊ mali: qui tamē per diaboli fue-
runt in forma serpentis sedu: ti comedentes
de pomo ligni prohibiti. Pro quo statim se nu-
dos viderunt: et pro disconuenientia nudita-
tis: ficus folia cōsuentes perisomata sibi fece-
rūt. Prima liquidē die qua creati fuerāt: prece

pro dei cōtempo: post increpatōne a dño sibi factam a paradisi delictis sunt exclusi: posteaq; dñs ante paradysum murū igneū iugē custodiā angeloz. Electusq; adā cū vxore sua habitauit in hebron: quod est iuxta agrū damascenū: vñ fuerat pcreatus: in sudore vultus sui terrā operans: et exinde comedēs panē. ¶ Adam ergo et eua de paradiso virgines egressi. xv. etatis sue anno genuerūt cayn et vxore eius calmanā. Anno 80. xxx. etatis sue natus est abel et vxor eius delbora. Quo a cayn p inuidiā occiso ipm cētū annis adam et eua in valle lachrymarū desueuerūt: voutiq; adam se vltra vxorē nō cogniturū. Sed de uolēte angelo cōmonitus votū fregit: annoq; ceterimo post mortē abel amore. plis uel hemeter exultans eua cognouit: ex eaq; genuit filium noie seth: cū esset annoz. cccxx. Et vltra pnotatos. xxx. filios et totidem filias semp gemellos vtroq; sexu pgenitos legitur habuisse: videlicet filios et filias et filioz filios et nepotum suoz vsq; ad octauā generationē. ¶ Viri q; adā dcccxxx. annis. i. vsq; ad. lvi. annū natiuitatis lamech fm hebreos. iuxta interpres hōvsq; ad xliij. annū natiuitatis mathusalē: et mortu' est. ¶ Legit quoq; in euangelio nicodemū: q; dum adam egrotaret: filius eius seth accessit ad sanuā paradisi: et petiit ab āgelo de oleo misericordie: quo patrē inūgeret: vt sic ad sanitatē rediret. Cui angel' plantā de ligno in quo adā peccauerat tradidit. et vt eā plāraret admonuit: dicens q; qñ fructū faceret: pater ei' cōualesceret. Qui redies patrē mortuū reppit: et eū i hebrō: vt qdā asserūt: sepeliuit. Quisā dicit in eodē hōto: vbi et dñs crucifixus est et sepult': vnde postmodū et cū eo resurgere adā exiit fuscitatus. Plantā hō seth cōferuit sup tumulū p̄is: que in arborē crescēs durauit vsq; ad tpa salomonis: quā ille postmodū excidit: et in domosalus in edificio posuit. quod lignū regina sabba vidit cū salomonē vstrauit: et p spm pdixit: q; in ligno illo quidā fuerat suspēdendus: per cuius mortē regnū iudeoz fuerat destruendū. Salomon ergo lignū amouit: et in viscerib' terre pfundius inclusit. Quod tamē passionis xpi repute superenatauit: et lignū principalis fuit in quo christus cōfixus extitit. Hec de libro genechis cap. ij. et. iij. et de libris hieronymi et iosephi: et ex chroniciis guilelmi.

¶ De sancta Eua matre.

Cap. iij.

Eua mater omnium

viuentiū in paradiso delitarius: de costaviri dozmētis a deo pducta: et eidē matrimonio copulata: signi ficauit ecclesiā de latere chysti partentis per aquam et sanguinē procreatā: et sibi in sponsam vitam matreū fidelitū appellatam. Hanc vt seculi molliores diabolus cētaturus hominem prius in petiit: adeo q; mulier decepta

serpenti assensit: et de pomo ligni vetri prius comedit: deinde viro ad vscendum porexit. Cui adam ad complacentiā vxoris maxime sibi cōsensit. Ob hoc mulier a deo duplicem maledictionem accepit: vt in dolore filios pareret: et viro subiecta semper existeret. Eua igit post transgressionem vna cum viro peccatum desuesit: et ventam promerens: et ipsa a deo sanctifficationem percipit. Quot autem annis vixerit: vel vtrū ante virum decesserit: nulla scriptura cauetur: nisi q; in eodem sepulchro cum adam deposita fuisse prohibetur.

¶ De sancto Abel.

Cap. iij.

Abel secus

do genitus adam primus martyr et virgo: iustus et sanctus nō solum ex domini sententia. Matthei xliij. sed etia ex genechis testimonio comprobatur: q; accepta eius a deo narratur munera. Benef. iij. Cuius frater mas

io: natu cayn dolosus: malivolus: inuidus: et auarus fuit agricola. Nam vt auaricie sue confulesceret: prius coluit terram. Abel autem simplicissimus et innocens in pascendis ouibus occupabatur. Creditur adam i spiritu filios docuisse: vt deo offerrent decimas et primitias. Igitur anno. cxxx. vite adam cum cayn de primitiis frugum deo tismodo paleas segetes corrosas: aut secus viam conculcatis in sacrificiū obrulisser: et Abel de primitiis omnium pinguiora domino immolasset: dominus eorum cogitationes noscens: ad Abel munera respiciens: cayn mura nō respexit. Ignis enim de celo veniens abel munera accendit et cōsumpsit. Iratusq; cayn: et inuidia ductus: erubescens minore sibi germanum preferri: abel fratrem suū in agro damasceno interfecit. Sed increpatus a domino de fraticidio: et de venia desperas vagus et instabilis positus est super terram. Et posuit in eum dominus tremorem capitis: vt sic ex signo sciretur punitus a deo: et indignus misericordia ne interficeretur. Qui tamē inter fructu latitans: dum Lamech ab eo septimus renaretur: putatus vt bestia: quia pilosus et hispidus sagitta directa in eū ab eodem est interfecit. Omnisq; ipsius progenies vniuersa est deleta diluio. Sicq; sanguis abel sancti in psona cayn et eius fuit prole vindicatus.

¶ De sancto Seth.

Cap. v.

Seth filius Adā

ex quo omne gen' humanū in presententi cōsistens ppagatū est: natus est āno ceterimo post mortē abel cum esset adam annorum cccxx. In hoc enim magis conuenit imitari

e iij